

Naturligvis skal jeg ikke her komme ind paa Forslagene Enkeltheder; det vil der blive Lejlighed til ved Behandlingen her i Salen og i Udvalget, og jeg kan paa dette Stadium henviser til de udførlige Motiver, som ledsage Forslagene. Kun hvad der vedrører Forsvarsordningens Hovedlinie eller andre Spørgsmaal af mere principiel Art, skal jeg ganske kort fremhæve. I sit Grundsyn paa den stillede Opgave og i Hovedprinciperne for Løsningen af den samstemmer Regeringen med Forsvarskommissionens Flertal, men der vil dog i Forslagene paa forskellige Punkter findes Afgørelser fra Flertallets Betænkning. Jeg har anset det for min bestemte Pligt kun at forelægge, hvad jeg efter nøje Overvejelse og efter Raadførelse med sagkyndige selv anser for forsvarligt, og jeg mener, at ved at Regeringen straks paa denne Maade tager selvstændig Stilling til Sagen, vil der spares megen Tid ved Rigsdagens Arbejde, og der vil skabes det sikreste og klareste Grundlag for Vælgernes Afgørelse og for den endelige Forstaaelse mellem de to Ting.

Ved Forslagene om Hærens og Søværnets Ordning og om de nødvendige Materielanskaffelser til Hær og Flaade er det tilsigtet at give det levende Værn en saadan forøget Styrke, at det med større Kraft end hidtil kan værne vor neutrale Stilling. Hovedbestemmelsen for Hærens Vedkommende er den, at der fremtidig vil blive uddannet ca. 2,300 Mand mere til Fodfolket end nu. Derved vil der vindes en lignende Udnyttelse af Landets Værnekraft som den, der var forudsat ved Hærloven af 1867, og som ogsaa Forsvarskommissionens Flertal er gaaet ind paa. Men Liniebataillonernes Antal vil man dog af økonomiske Hensyn ikke forøge ud over det nuværende Antal 31, og længere vil jo for øvrigt heller ikke Højremindretallet i Kommissionen gaa. Derimod vil Reserven — det, vi nu kalde Forstærkningen — blive forøget fra 13 til 21 Batailloner, og Rammerne kunne fyldes med yngre Mandskab end nu. Hermed staar det saa i Forbindelse, at man i det Forslag til en Værnepligtslov, som senere vil blive forelagt, vil nedsætte Udskrivningsalderen fra det 22de til det 20de Aar uden dog, saaledes som det er foreslaaet af Forsvarskommissionens Højremindretal, at udstrække Tjenestetiden ud over de nuværende 16 Aar. Man har gjort Antallet af den Fodfolksstyrke, som aarlig skal uddannes, fast for at undgaa den stadige Udgiftsstigning, og for at der ikke skal blive mere Mandskab, end der

er Befalingsmænd til at uddanne og føre. Naar saa en Gang den Tid kommer, hvor det paa Grund af Befolkningens Stigen vil være rimeligt at uddanne mere Mandskab, saa kan man paa ny ved Lov fastsætte, hvor stort et Antal der aarlig skal uddannes. For at bøde paa den forøgede Værnebyrde, man paa denne Maade lægger paa Befolkningen, vil den nuværende langvarige Vintertjeneste, som nu paahviler Fodfolksmandskabet, blive ganske væsentlig indskrænket, nemlig fra 8 til 2 Maaneder for 1,500 Mand. I øvrigt er Uddannelsestiden for Fodfolket den samme som nu. For de øvrige Vaaben er den paa nogle Punkter forøget, paa andre formindsket noget, men gennemgaaende forbleven ved det bestaaende, medens den i de to andre skandinaviske Lande er forlænget betydelig i de sidste Aar. Det er økonomiske Grunde, der have holdt os tilbage fra at foreslaa nogen Forlængelse af Uddannelsestiden. Økonomiske Grunde have jo i det hele gjort sig gældende som Motiv til Indskrænkninger paa en Mængde Omraader indenfor disse Forslag. Paa adskillige Punkter er der for at vinde Raad til de Udvidelser, vi anse for mest nødvendige, foretaget ikke uvæsentlige Indskrænkninger i det bestaaende. Jeg er ikke sikker paa, at ikke det høje Ting, naar det undersøges Forslagene, maaske endogsaa vil finde, at vi paa visse Punkter her ere gaaede lovlig langt. Men om Enkeltheder kan der jo forhandles; der kan jo baade lægges noget til og trækkes noget fra paa de enkelte Punkter. Saaledes have vi indskrænket de militære Musikkorps til et Minimum. Vi have formindsket Rytteriet med 1 Regiment. Forsvarskommissionens Flertal skar ganske vist 2 Regimenter bort og satte i Stedet for det ene en Ordonnansafdeling og nogle Automobil- og Cyklekompagnier. Men disse ville efter Undersøgelser, der ere foretagne i Krigsministeriet, ikke blive synderlig billigere end et Rytterregiment, og efter Regeringens Skøn ville de ikke bringe Forsvaret nær samme Nytte. I en saa udstrakt Landsdel som Jylland—Fyen vil man ikke kunne nøjes med mindre end 2 Rytterregimenter. Fæstningsartilleriet er i Overensstemmelse med Kommissionens Flertal omdannet til et Kystartilleriregiment; for at kunne opstille noget Fodartilleri, der skal betjene det sværere Skyts i forberedte Stillinger, har man indskrænket den af Flertallet foreslaaede Feltartilleristyrke noget. Overalt har man ladet sig det være magtpaaliggende at gøre Befalingspersonellet, det, man kalder